

(Самрл, нег мове ратива)

*174
1913*

Juznoslovenski filolog

ЈУЖНОСЛОВЕНСКИ ФИЛОЛОГ

ПОВРЕМЕНИ СПИС

ЗА СЛОВЕНСКУ ФИЛОЛОГИЈУ И ЛИНГВИСТИКУ

УРЕЂУЈЕ *ed.*

А. БЕЛИЋ

A. Belić

БЕОГРАД 1913.

Књ. I. Св. 1—2

3. Једна народна пјесма забиљежена с краја XVIII столећа.

У Земаљском Музеју у Сарајеву, под инвентар. бројем 2475, чува се један примјерак великог Дивковићевог *Наука*. Тај примјерак, на жалост, нема ни почетка, ни краја, нити многих партија из средине и ја отуд не могу сигурно рећи, које би то издање имало да буде. У оним дијеловима књиге, гдје је нестало текста у средини, уметао је неко празне листове бијела папира, пунећи их дијелом испалим текстом, а дијелом разним другим биљешкама. Књига је припадала најприје дон Марку Чотићу у Дуброви, селу пољичке општине у сјеверној Далмацији, послије Јури Маричићу и најзад дон Ивану Узинићу у хрватском Новом. Биљешко су унутра из год. 1795—1800, и то задња писана латиницом од Узинића, док су све друго писане карактеристичном пољичком ћирилицом.

На листу 17^г налази се почетак Качићеве пјесме о клишким витезовима, и то ови стихови: 1—4, 7—18, 21—22, 25—28, 33, 35—37, нешто мало измијењени.

На листу 20^г забиљжењен је почетак једне народне пјесме:

Шетњ шеће стар Новаче
По равном Сарајеву,
Ћорда мѣ се назирала
Испод — иван кабанце,
На промаћ о — доламе.
Пита га се тѣрско момче:
„Бога теби, стар Новаче,
Окла теби ћорда ова?
То ће ћорда бабе мога,
Под коћом ће погибаћо“.
Ал му Новак бесидићо:
„Од’ отола, тѣрско момче,
Ниће ћорда бабе твога —
Ова ћорда кѣпована
Ћ Моћтарѣ на пазарѣ,
Ћ Николе кѣлѣнжие,
Ако ми со не ва[рѣш]

— — — — — (даље нема)

Ово је готово иста пјесма, коју Вук наводи као оватовску поскочицу у Рисну, у колу, које поведо сам стари сват. Ср. Живот и

обичаји народа српскога, Беч 1867. стр. 111—112; одатле у збирци државног издања Српско народне пјесме V, стр. 204—205. Мјесто тамошњег „бијелог Мисира“ овдје је Сарајево и Мостар, много боље.

Пјесма ова, иначе, колико знам, вије никако забиљожена у оном крају. Стјепан Мажуранић наводи само двије пјесме истога метра о Новаку, које се пјевају у Новом, у колу (Hrvatske narodne pjesme, III изд., Cirkvenica 1907, стр. 211—214). Нема сумње, да се ова и тамо тако употребљавала као поскочица, само се данас већ заборавила.

В. Ђоровић.

4. Благајски натпис.

Августа прошле године копајући гроб у католичком гробљу у Благају (код Мостара), наиђу на стари, у коме је мртавац био као у сандуку од плоча. Да га не би кварили помакнуд копање новог гроба мало у страну; али се стари гроб мало открије и покаже се овај комад исписане плоче који је задњицао ужу страну гроба. Изгледа као да је плоча тако и пребијена, да би се направила колика треба за то. Плоча је пребијена уздуж тако, да се очувала десна половина натписа, а лево нема. Није немогуће да је и ова лева половина натписа употребљена у истом гробу, и зато би управа Земаљског Музеја у Сарајеву, где се ова извађена плоча сад налази, требала да предузме још једно отварање и прегледање тог старог гроба (ако то до сад није већ учињено).

Враћајући се са прославе „Просветине“, ја сам видео факсимил тога натписа код свештеника Благајског, и прописао га. Поношто се може реконструисати и од прве половине, и то се ставља у угласту заграду.

[Къ нме оѣдн сна н ст]аго доуха ѣ ж-
 [оупанъ — — създахъ ц]ркъквѣ свѣтаг-
 [о — — — — — оу с]вонхъ селѣхъ оу д-
 [ъни — — — — — сл]авнаго Немана.

Као што се види, ова страна што је изгубљена била је дужа; имала је више слова него она очувана.

Ако би празнину у последњој врсти попунили са: „велиага жупана“ добили би мало необичну речоницу „оу дъни волиага жоупана славнаго Немана“; а кад би ставили: „оу дъни велиага кьнеза